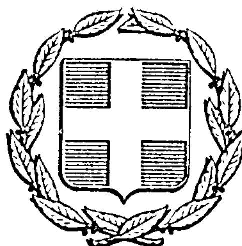

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1977 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 497

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. 42190/2576/77 (1)

Περὶ χαρακτηρισμοῦ ἰδιωτικῆς ὁδοῦ Μυτιλήνης, παρόδου τῶν ὁδῶν Ἀθανασίου Διάκου καὶ Δοϊράνης, ὡς ὁδοῦ, ποὺ ὑπάρχει νόμιμα πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923 στὸ Ο.Τ. 136 Δήμου Κηφισιᾶς.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1) Τὶς διατάξεις τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.».

2) Τὶς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ/τος 1147/72 «περὶ διοικήσεως τῆς Μείζονος Πρωτευούσης».

3) Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 532/1970 σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 712/1970 καὶ 198/1972 Β. Δ/των.

4) Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ 805/72 Β. Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων».

5) Τὴν ἀπὸ 11.1.1977 αἴτηση τοῦ Σωτηρίου Δ. Τάχου μὲ τὴν ὁποία ζητᾶ τὸ χαρακτηρισμὸ τῆς ἰδιωτικῆς ὁδοῦ Μυτιλήνης (πρώην Χελιδονοῦς) τοῦ Δήμου Κηφισιᾶς, ἡ ὁποία βρίσκεται στὸ Ο.Τ. 136 καὶ εἶναι πάροδος τῶν ὁδῶν Ἀθ. Διάκου καὶ Δοϊράνης, ὡς ὁδοῦ ποὺ ὑπάρχει νόμιμα πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923.

6) Τὸ 36124/20.10.1920 συμβόλαιο τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Μιντζοπούλου, τὸ 3755/22.4.1932 συμβόλαιο τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Πάνου Νικ. Νόρδα μὲ τὸ σχεδιάγραμμα ποὺ τὸ συνοδεύει, τὸ 32666/24.10.1953 συμβόλαιο τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Παν. Κουτσοχέρα καὶ τὸ 41832/18.3.1959 συμβόλαιο τοῦ ἴδιου Συμβολαιογράφου ἀπὸ τὰ ὁποῖα προκύπτει ἡ ὕπαρξις τῆς ὁδοῦ Μυτιλήνης (πρώην Χελιδονοῦς) πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923.

7) Τὴ 15/1977 (θέμα 9ο) γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων Διαμερίσματος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς.

8) Τὸ ἀπὸ 5.1.1977 τοπογραφικὸ διάγραμμα τοῦ Ἀρχιτέκτονα Μηχανικοῦ Σωτηρίου Δημ. Τάχου, στὸ ὁποῖο σημειώνεται ἡ ὁδὸς αὐτὴ μὲ ἐρυθρὰ γραμμή, ἀποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε τὴν ὁδὸ Μυτιλήνης (πρώην ὁδὸ Χελιδονοῦς) τοῦ Δήμου Κηφισιᾶς ποὺ βρίσκεται στὸ Ο.Τ. 136 σὰν πάροδο τῶν ὁδῶν Ἀθανασίου Διάκου καὶ Δοϊράνης, καὶ φαίνεται στὸ ἀνωτέρω σχεδιάγραμμα, ὡς ὁδὸ ποὺ ὑπάρχει νόμιμα πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923.

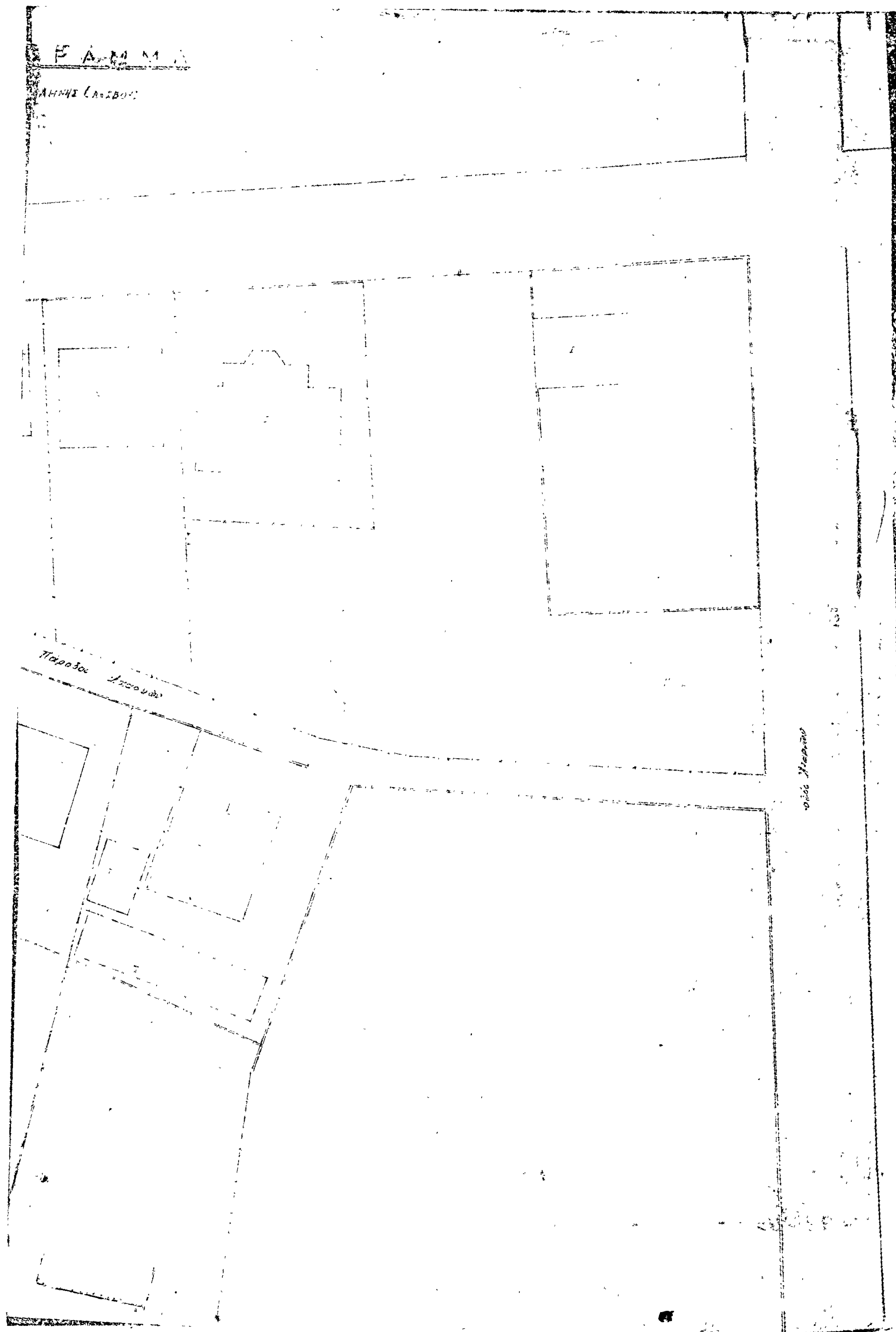
Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἁγία Παρασκευή, 25 Ὀκτωβρίου 1977

Ὁ Ἀναπληρωτὴς Νομάρχης
ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΩΒΑΙΟΣ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΙΑ

Κλ. 1:200

Παροδος

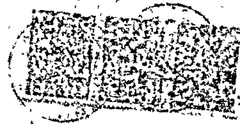
Οδός Αγίας Λαύρας

Εν Αθήναις τη ... 977

Ο μηχανικός

... 42/50 ...

Ἀριθ. Τ.Υ. 16924 (2)

Περὶ ἀναγνωρίσεως παρόδου Βύρωνος στὸ ΟΤ 56 τῆς πόλεως Ναούσης Ν. Ἠμαθίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1) Τὸ 3024/24.8.77 πιστοποιητικὸ τοῦ Δήμου Ναούσης ὅτι ἡ πάροδος Βύρωνος στὸ ΟΤ 56 τῆς πόλεως Ναούσης ὑπάρχει πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923.

2) Τὸ 1682/20.3.53 συμβόλαιο συμβ/φου Ναούσης Νικολάου Γ. Πεχλιβάνου ὅπου φαίνεται ὅτι ἡ Ἐλισάβετ χα Ἐμμ. Μήτκα ἔχει στὴν ἀπόλυτη καὶ ἀποκλειστική της κατοχή, νομὴ καὶ κυριότητα ἀπὸ τὸ ἔτος 1922 δυνάμει τοῦ 2678 ἀγοραπωλητηρίου μία μονόροφη οἰκία ἐπὶ τῆς παρόδου τῆς ὁδοῦ Βύρωνος καὶ τὸ πέριξ αὐτῆς οἰκόπεδο ἐκτάσεως 120.00 μ².

3) Τὴ 16η (11.10.77) θέμα 9ον γνωμοδότηση τοῦ Περ/κοῦ Συμβουλίου Δημοσίων ἔργων Ν. Ἠμαθίας, στὴν ὁποία ἀναγνωρίζεται ἡ πάροδος Βύρωνος στὸ ΟΤ 56 τῆς πόλεως Ναούσης ὡς ὁδὸς ποὺ ὑπάρχει νόμιμα πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923. καὶ

α) Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 3200/55 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως καὶ τὶς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 28.6.55 Β.Δ. «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν ἀντικειμένων τινῶν ἁρμοδιότητος τοῦ ΥΔΕ».

β) Τὸ 532/70 Β.Δ. «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως».

γ) Τὸ 712/70 Β.Δ. ὅπως τροποποιήθηκε καὶ συμπληρώθηκε μὲ τὰ 677/71, 198/78 καὶ 241/73 Β. Δ/τα.

δ) Τὴν 8470/20.2.76 ἀπόφασή μας.

ε) Τὶς διατάξεις τῆς παρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. Δ/τος 17.7.23.

στ) Τὶς διατάξεις παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. Δ/τος 7.7.23 «περὶ σχεδίων πόλεων», ὅπου ἁρμόδιος, γιὰ νὰ ἀποφανθεῖ ἐὰν ἰδιωτικὴ ὁδὸς προϋπάρχει τῆς ἰσχύος τοῦ Ν/κοῦ τούτου διατάγματος, εἶναι ὁ Νομάρχης μετὰ γνώμη τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων.

ζ) Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 4 Ν. Δ/τος 690/68, ἀποφασίζουμε:

Ἀναγνωρίζουμε τὴν πάροδο Βύρωνος στὸ ΟΤ 56 τῆς πόλεως Ναούσης, ὡς ὁδὸ ποὺ ὑπάρχει πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Βέροια, 11 Νοεμβρίου 1977

Ὁ Νομάρχης
ΓΡΗΓ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ

Ἀριθ. Τ.Υ. Οἰκ. 23659 (3)

Περὶ ἀναγνωρίσεως παρόδου τῆς ὁδοῦ Ἀνδρέα Γεωργίου, Δήμου Θεσσαλονίκης ὅτι ὑπάρχει πρὶν τὸ ἔτος 1923.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἔχοντες ὑπόψη:

1) Τὶς διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.».

2) Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 3200/55 «περὶ Διοικητικῆς Ἀποκεντρώσεως», ὅπως συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα.

3) Τὴν ἐγκύκλιο Δ/γὴ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ἀριθ. Ε. 20014/16.6.77, ποὺ ἀναφέρεται στὶς ἀπὸ τὸ 1923 ἰδιωτικὲς ὁδούς.

4) Τὸ ἀπὸ 29.8.77 θεωρημένο ἀπὸ τὴν Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Δήμου Θεσ/νίκης διάγραμμα, στὸ ὁποῖο φαίνονται τὰ ὅρια τῆς ὑπόψη παρόδου τῆς ὁδοῦ Ἀνδρέου Γεωργίου ὅπως δημιουργήθηκαν πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923.

5) Τὸ συμβόλαιο ἀρ. 5441/2.12.1936 Συμβολαιογράφου Θεσ/νίκης Παναγιώτου Ἀστερίου Σγουροῦ, ὅπου περιγράφεται ἰδιοκτησία ποὺ σύμφωνα μὲ τοὺς Τουρκικοὺς τίτλους 175, 176, 177 καὶ 178/1908 τοῦ Κτηματολογίου Θεσ/νίκης εἶχε πρόσοψη στὴν ὑπόψη πάροδο.

6) Τὴν ἀπὸ 27.9.77 εἰσήγηση τοῦ Γραφείου Πολεοδομίας τῆς Δ/νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μὲ τὴν ὁποία εἰσηγεῖται τὸ χαρακτηρισμὸ παρόδου τῆς ὁδοῦ Ἀνδρέα Γεωργίου ὅτι ὑπάρχει πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923.

7) Τὴν 459/6.10.1977 πράξη γνωμοδοτήσεως τοῦ Περ/κοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων (Τμῆμα Ν. Θεσ/νίκης), μὲ τὴν ὁποία αὐτὸ γνωμοδότησε ὁμόφωνα, γιὰ τὴν ἀναγνώριση τῆς παρόδου, ποὺ προαναφέρθηκε, ὅτι ὑπάρχει πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923, ἀποφασίζουμε:

Ἀναγνωρίζουμε τὴν πάροδο τῆς ὁδοῦ Ἀνδρέα Γεωργίου, Δήμου Θεσ/νίκης, ποὺ φαίνεται στὸ θεωρημένο σχεδιάγραμμα μὲ στοιχεῖα Α Β Γ Δ Α, ὅτι ὑπάρχει πρὶν ἀπὸ τὴν ἰσχὺ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. Δ/τος 17.7.23, χωρὶς μεταγενέστερη αὔξηση τῶν διαστάσεών της.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Θεσσαλονίκη, 31 Ὀκτωβρίου 1977

Ὁ Νομάρχης
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ

Ἀριθ. Τ.Υ. 8585/5208 (4)

Περὶ καθορισμοῦ κεντρικοῦ τμήματος τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς Κοινότητας Κορώνης Ν. Μεσσηνίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1) Τὶς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 25.8.1969 Β. Δ/τος ΦΕΚ 164Δ' «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων, τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων οἰκισμῶν τῶν ἐχόντων ρυμοτομικὸν σχέδιον.

2) Τὸ ἀπὸ 17.7.1923 Ν. Δ/γμα (ΦΕΚ 228Α') «περὶ σχεδίων πόλεων, κωμῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ οἰκοδομῆς αὐτῶν».

3) Τὸ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1889 Β. Δ/γμα «περὶ ἐγκρίσεως ρυμοτομικοῦ σχεδίου Κορώνης».

4) Τὴν 98/10.11.1976 ἀπόφαση Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Κορώνης.

5) Τὴν ΤΥ. 822/3498/16.6.1977 εἰσήγηση τῆς Δ.Τ.Υ. τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας «περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ Κεντρικοῦ Τμήματος τῆς ὑπόψη Κοινότητας Κορώνης.

6) Τὴ σύμφωνη γνωμοδότηση τοῦ τμήματος τοῦ Γενικοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων, Τμήματος Νομοῦ Μεσσηνίας, ποὺ διατυπώθηκε στὴν 9/25.6.77 πράξη του (θέμα 6), ἀποφασίζουμε:

Ἐγκρίνουμε τὰ ὅρια τοῦ κεντρικοῦ τμήματος τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου Κοινότητας Κορώνης ὡς ἀκολούθως: Τὸ τμῆμα τοῦ οἰκισμοῦ ποὺ περικλείεται πρὸς Βορρᾶν ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴν ἰδιοκτησία τοῦ ΑΣΟ καὶ σὲ συνέχεια τῆς ἀδιάνοικτης ἐγκεκριμένης Κοινοτικῆς ὁδοῦ μέχρι τὴ συνάντησή της μὲ τὴν ἐπαρχιακὴ ὁδὸ Ἀσίνης—Βασιλίτσι καὶ τὴν ὁδὸ Μαιζῶνος, ὅπου καὶ τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο, νότια ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο καὶ κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος, στὴν πλατεία γύρω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τὶς ἰδιοκτησίες Δημ. Διαμαντάκη, Α. Καπινιάρη, Μιχαλοπούλου καὶ δυτικὰ ἀπὸ τὶς ἰδιοκτησίες Μιχαλοπούλου καὶ Φωτοπούλου.

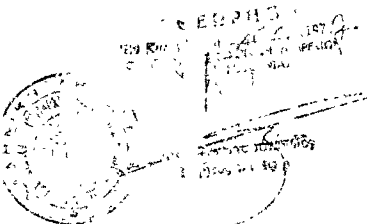
Τὸ τοπογραφικὸ σκαρίφημα, ποὺ συνοδεύει τὴν ἀπόφαση ἔχει συνταχθεῖ ἀπὸ τὴν Δ.Τ.Υ.Ν. Μεσσηνίας.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Καλαμάτα, 25 Αὐγούστου 1977

Ὁ Νομάρχων Δ/ντής
ΑΠ. ΣΤΕΝΟΣ

ΚΟΡΩΝΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Εν Καλαμάτα τῇ 31.5.1977

Αριθ. 50955 (5)

Περὶ ἐγκρίσεως τῶν ὁρίων ζώνης τοῦ οἰκισμοῦ Πρινὲ Ρεθύμνης ποὺ καθορίσθηκαν ἀπὸ τὴν ἁρμόδια ἐπιτροπή.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1) Τὶς διατάξεις: α) Τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων, κωμῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ οἰκοδομῆς αὐτῶν» καὶ εἰδικότερα τῶν ἄρθρων 52 καὶ 53 ὅπως τὸ τελευταῖο τροποποιήθηκε μὲ τὸ 194/69 Ν.Δ. «περὶ τροποποιήσεως πολεοδομικῶν τινῶν διατάξεων» (ΦΕΚ 103/Α/1969), β) τοῦ ἀπὸ 3.11.1928 Δ/τος «περὶ σχεδίων τῶν εἰς τὰς πόλεις ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν» (ΦΕΚ 229) ὅπως τοῦτο τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, γ) τοῦ ἀπὸ 19.2.1959 Β. Δ/τος «περὶ ἀντισεισμικοῦ κανονισμοῦ οἰκοδομικῶν ἔργων» (ΦΕΚ 36) ὅπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, δ) τὰ ἀπὸ 15.6.1968 Β. Δ/γμα καὶ 15.6.1977 Π. Δ/γμα περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων ποὺ βρίσκονται μέσα στὰ ὅρια τῶν Οἰκισμῶν ποὺ ὑπάρχουν νομίμως πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923 καὶ δὲν ἔχουν ἐγκεκριμένο ρυμοτομικὸ σχέδιο».

2) Τὴν Ε. 35400/6.12.75 ἀπόφαση τοῦ Ὑφυπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων «περὶ τοῦ τρόπου καθορισμοῦ ὁρίων οἰκισμῶν πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923 οἱ ὁποῖοι στεροῦνται σχεδίου ρυμοτομίας».

3) Τὴν 50691/11.2.1976 ἀπόφασή μας «περὶ συγκροτήσεως ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ ὁρίων ζώνης οἰκισμῶν πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923 στερουμένων σχεδίου ρυμοτομίας».

4) Τὴν ἀπὸ 14.5.1977 ἔκθεση μὲ σκαρίφημα τῶν ὁρίων ζώνης τοῦ οἰκισμοῦ Πρινὲ Ρεθύμνης ποὺ ὑπάρχει πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923 τὰ ὁποῖα καθορίστηκαν ἀπὸ τὴν ἁρμόδια ἐπιτροπή.

5) Τὸ 10/3/19.10.77 πρακτικὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων Τμῆμα Ν. Ρεθύμνης, στὸ ὁποῖο τοῦτο γνωμοδοτεῖ α) ὑπὲρ τῆς ἐγκρίσεως τῶν ὁρίων ζώνης τοῦ οἰκισμοῦ Πρινὲ Ρεθύμνης, ποὺ ὑπάρχει πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923 ὅπως αὐτὰ καθορίσθηκαν στὴν ἀπὸ 14.5.77 ἔκθεση μὲ σκαρίφημα ἀπὸ τὰ δύο μέλη, Εὐριπίδη Τζανουδάκη καὶ Ἐμμανουὴλ Μανωλεσάκη τῆς ἐπιτροπῆς ποὺ συγκροτήθηκε μὲ τὴν 50691/11.2.76 ἀπόφαση τοῦ Νομάρχη Ρεθύμνης καὶ β) ὑπὲρ τῆς ἀπορρίψεως τῆς προτάσεως τοῦ τρίτου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς Κων/νου Μπεμπῆ, ἀποφασίζουμε:

α) Ἐγκρίνουμε τὰ ὅρια ζώνης τοῦ οἰκισμοῦ Πρινὲ Ρεθύμνης ὁ ὁποῖος ὑπάρχει πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923, ὅπως αὐτὰ καθορίστηκαν στὴν ἀπὸ 14.5.1977 ἔκθεση μὲ σκαρίφημα μόνο ἀπὸ τὰ δύο μέλη, Εὐριπίδη Τζανουδάκη καὶ Ἐμμανουὴλ Μανωλεσάκη τῆς ἐπιτροπῆς ποὺ συγκροτήθηκε μὲ τὴν 50691/11.2.76 ἀπόφασή μας καὶ ἡ ὁποία ἔκθεση ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς.

β) Ἀπορρίπτουμε τὴν πρόταση τοῦ τρίτου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς Κων/νου Μπεμπῆ.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ρέθυμνο, 7 Νοεμβρίου 1977

Ὁ Νομάρχης

ΑΘ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀρ ιθ. Τ.Υ. 7151 (6)

Περὶ ἀπαλλαγῆς τῆς κατεδαφίσεως Οἰκισμῶν καὶ Κοινοτήτων, Ν. Χίου.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΧΙΟΥ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1) Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 720/77 «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τῆς κατεδαφίσεως αὐθαιρέτων κτισμάτων, ἐπιβολῆς εἰδικῶν τελῶν ἐπὶ οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἐκτελουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ Ν.Δ. 8/73 καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 395/68 καὶ ρυθμίσεως ἑτέρων πολεοδομικῶν θεμάτων».

2) Τὴν Ε.32282/ἐγκύκλιο διαταγὴ ἀριθ. 58 τῆς 8 Ὀκτωβρίου 77 τοῦ Υ.Δ.Ε./Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ.

3) Τὴν ἀριθ. πρακτικοῦ 26/θέματος 3 τῆς 10 Νοεμβρίου 1977 γνωμοδότηση τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων/Τμήματος Νομοῦ Χίου, ἀποφασίζουμε:

Νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν κατεδάφιση καὶ τὶς λοιπὲς συνέπειες χωρὶς νὰ ὑποβάλουν δήλωση καὶ καταβολὴ τῆς εἰσφορᾶς τοῦ ἄρθρου 1 καὶ 2 τοῦ Ν. 720/1977 οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. 651/77 αὐθαίρετες κατασκευὲς ὅλων τῶν οἰκισμῶν τῶν Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Χίου ποὺ ὑπάρχουν πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923 καὶ τῆς περιφέρειας αὐτῶν, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς περιοχὲς καὶ οἰκισμοὺς ποὺ ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 1 παρ. 1 τοῦ Ν. 720/77.

Η ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Χίος, 18 Νοεμβρίου 1977

Ὁ Νομάρχης

ΙΩ. ΚΑΛΟΓΕΙΤΟΝΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(7)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ προσκυρώσεως καὶ ἀναλογισμοῦ ἀποζημιώσεως λόγῳ ρυμοτομίας ἰδιοκτησιῶν κειμένων εἰς Κάτω Πατήσια καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καυτατζόγλου καὶ Ἀχαρνῶν.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν Β 473721/8.11.1977 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης τοῦ ἐν Ἀθήναις Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων οἱ: 1) Γεώργιος Θεοχάρους Κανελλόπουλος καὶ 2) Σωτήριος Θεοχάρους Κανελλόπουλος, κάτοικοι Ἀθηνῶν, ἀμφότεροι μόνοι κληρονόμοι τῆς Νικολέττας σύζ. Θεοχάρους Κανελλοπούλου τὸ γένος Γεωργίου Τζουρᾶ, κατέθεσαν ὑπὲρ τῶν κατὰ νόμον ἀναγνωρισθησομένων δικαιούχων ποσὸν δραχμῶν ὀκτακοσίων ἑξήκοντα ὀκτὼ χιλιάδων ἑκατὸν εἴκοσι πέντε (868.125) δι' ἀποζημίωσιν τῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 307/25.8.1971 πράξεως προσκυρώσεως καὶ ἀναλογισμοῦ ἀποζημιώσεως λόγῳ ρυμοτομίας ἰδιοκτησιῶν κειμένων εἰς Κάτω Πατήσια καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καυτατζόγλου καὶ Ἀχαρνῶν, τοῦ Γραφείου Πολεοδομίας Ἀθηνῶν ὡς αὕτη συμπληρωθεῖσα ἐκυρώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 17584/22.6.1972 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων καὶ ὡς ἐδιορθώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 549540/725/4.4.1977 ἀποφάσεως τῆς Ὑπηρεσίας Πολεοδομίας Ἀθηνῶν, προσκυρουμένων καὶ ρυμοτομουμένων τμημάτων ἰδιοκτησίας τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ κατάθεσις (ἀναγνωρισθησομένων κατὰ νόμον δικαιούχων) εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν των, ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν ἑκατὸν δέκα πέντε καὶ ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου (115,75) ὡς τὰ ρηθέντα τμήματα περιγράφονται λεπτομερῶς εἰς τὴν ἀνωτέρω πρᾶξιν καὶ τὰς ἄνω ἀποφάσεις πρὸς δραχμὰς ἑπτὰ χιλιάδας πεντακοσίας (7.500) ἕκαστον μέτρον, τιμῆς καθορισθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 236/1973 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 12356/1977 ἀπόφασιν τοῦ Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν. Τὸ παρακατατεθὲν ποσὸν εἶναι ἀποδοτέον εἰς τοὺς κατὰ νόμον ἀναγνωρισθησομένους δικαιούχους.

Συμφώνως τῷ νόμῳ γίνεται ἡ παροῦσα εἰδοποίησις δημοσιευομένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς γνῶσιν παντὸς δικαιούχου καὶ διὰ τὰς νομίμους συνεπείας τῆς γενομένης ὁμοίας καὶ καταχωρισθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 455/17.11.1977 Φ.Ε.Κ. (τεῦχο Δ') θεωρουμένης ὡς μὴ γενομένης λόγῳ ἐμφιλοχωρήσαντος σφάλματος εἰς τὴν χρονολογίαν τῆς πράξεως προσκυρώσεως καὶ ἀναλογισμοῦ ἀποζημιώσεως, ἤτοι ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ 307/25.8.1971 ἀνεγράφη 307/25.8.1975.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Νοεμβρίου 1977

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἀριθ. τριπλ. Γ' Ταμ. Εἰσπρ. Ἀθην. 72019/23.11.77)

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ